

Gange, og det maa vel indeholde — hvis mit Ord i saa Henseende har Vægt for nogen — en tilstrækkelig kraftig Opfordring baade til Regering og Rigsdag og til det økonomiske Samfund i det hele taget om at holde igen og spare, for at det kan blive muligt at staa imod i dette Aar, der i alle Henseender bliver saa yderst vanskeligt. Men det, jeg har sagt, er, at det er ikke udelukket, at indværende Aar kan give Balance. Det ærede Medlem siger nu, at jeg ogsaa spaaede Balance for Finansaaret 1920—21, og søger at bevise det ved at læse op af Rigsdags-tidenden. Ja, som det staar der, kunde det jo se ud, som om det ærede Medlem havde Ret, om end jeg tror, at jeg i al Almindelighed, naar jeg har talt om disse Tal og om Muligheden for Balance i 1920—21, har været saa forsigtig at føje til: naturligvis med Fradrag af de ekstraordinære sønderjydske Udgifter. Det er muligt, at jeg ved denne ene Lejlighed maaske har undladt udtrykkelig at tilføje dette, men jeg erindrer, at jeg tidligere i den samme Tale havde dvælet ved de sønderjydske Udgifter og de særlige Vanskeligheder, de skabte. Men selv om man ikke altid er saa forsigtig at tage den nævnte Reservation, har den dog ligget i min og alles Tanker, og jeg maatte da have nogen Grund til at gaa ud fra det som en Selvfølge, der ikke behøvede at være ny, at naar der taltes om Balance, var det selvfølgelig med Bortseen fra de ekstraordinære Udgifter til Sønderjylland. Og at det ogsaa har ligget i min Tanke, vil det ærede Medlem aldrig kunne benægte. Thi faa Dage efter fremsatte jeg Forslag om et amerikansk Laan, der til den daværende Kurs vilde give 175 Millioner eller noget lignende i Udbytte. Jeg fremkom med det med den Motivering, at det var nødvendigt af Hensyn til Udgifterne til Sønderjylland. At jeg ikke havde tænkt mig Balance i den Forstand, at der skulde findes en Aarsindtægt, der kunde dække ogsaa de specielle Udgifter til Sønderjylland, er givet (Rode: Selvfølgelig. De har jo ogsaa betalt de sønderjydske Udgifter med Laanet). Det, jeg har ment med dette Udtryk, er, at jeg ikke ansaa det for udelukket, — og videre gik jeg ikke —, at der kunde blive Balance, bortset fra Sønderjylland. Og det var heller ikke udelukket den Gang, i Begyndelsen af Oktober. Det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Kornlovsforslag var bygget paa Forholdene, som de den Gang saa ud til at blive, og ærede Medlemmer vil vide, at Lovforslaget ikke udviste nogen Udgift til Kornloven, der nær kan komme op mod den, der fremkom ikke ved nogen „Regnefej“ af den højtærede Landbrugsmini-

ster, men derved, at Konjunkturerne blev saa helt andre, end det kunde forudsættes ved Kornlovens Forelæggelse. Paa lignende Maade var det ganske umuligt at forudse en Række af de andre Ting, der indtraadte, og som i saa høj Grad formindskede Statens Indtægter og forøgede Underskuddet paa Driften. Det var derfor den Gang tilladt at sige, at, bortset fra de sønderjydske Udgifter, var det ikke udelukket, at der kunde naas Balance; jeg har aldrig sagt, at det var sandsynligt, at den kunde naas, selv med det nævnte Forbehold.

Det ærede Medlem talte om Opgivelsen fra Statsboghoderiet angaaende Kassebeholdningen. Jeg tror, jeg tog alle mulige Reservationer angaaende dette Tal, saaledes som Statsboghoderiet selv gjorde det, og udtrykkelig sagde, at det var kun noget ganske foreløbigt, det var baseret paa Skøn, og at det kunde differere mange Millioner fra det endelige Resultat. Det ærede Medlem vilde gøre det til, at vi ved Finanslovens Udgang nu kun skulde have en Kassebeholdning paa 150 Millioner. Her har det ærede Medlem glemt to meget væsentlige Faktorer. For det første har han glemt, at den Underbalance paa ca. 200 Millioner, som Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen viser, ikke bliver en lignende Underbalance paa Statsregnskabet. Den bliver meget mindre end de 200 Millioner, og det er det ærede Medlem formodentlig ogsaa selv klar over. Det er jo en Erfaring fra i Fjor (Rode: Det sagde jeg ogsaa). Jeg sagde ogsaa, at det ærede Medlem ikke har været blind derfor, men jeg synes dog, at han var det i nogen Grad i de Beregninger, han opstillede. Det sidste Statsregnskab viste en Balance, der var ca. 50 Millioner gunstigere end Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Det, det her drejer sig om, er jo særlig Byggeudgifter og Anlægsudgifter, og der kan der komme en endnu større Difference. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med atter give den Forklaring, som jeg flere Gange før har givet, paa, hvorfor det maa være saaledes. Netop i Aar har jo Bygge- og Anlægsudgifterne krævet saa mange flere Millioner end tidligere. Det er derfor sandsynligt, at Differencen vil blive endnu større end de 50 Millioner sidst. Det andet Hensyn, der maa tages, er dette, at Kassebeholdningen har ydet Statsbanerne en overordentlig stor Forstrækning til Kul; Kullageret vil strække til langt ind i det næste Aar og er, som bekendt, indkøbt til høje Priser. Deri er anbragt en Del af Kassebeholdningen. Jeg har ikke sagt, at denne Kassebeholdning har en